

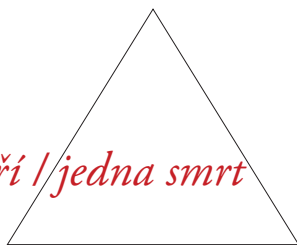
Trofeje

Kafka obecná

Kavka obecná (*Corvus monedula*) je podstatně menší než vrána nebo havran, přibližně velikosti hrdličky zahradní. Zbarvení převážně černé; týl, krk a spodina těla šedé. Osidluje světlé lesy, skály a zříceniny, města i vesnice. Živí se zejména semeny, ale také hmyzem. Hnízdí v koloniích. Hnízda se nacházejí v dutinách, ve štěrbinách skal a staveb, na půdách apod. Samice snáší v dubnu obvykle 4 až 5 vajec a zatímco je zahřívá, samec jí přináší potravu. O mláďata pak pečují společně oba rodiče. Naše kavky jsou vesměs stálé nebo přelétavé; mimo dobu hnízdění je lze často zastihnout ve společnosti havranů. Silně ohrožený, zvláště chráněný druh.

kafčí peří / jedna smrt

Jelen evropský

Jelen je naší největší spárkatou zvěří. Jelení srst bývá v létě červenavě hnědá a v zimě šedohnědá. Mládě je červenohnědé s bílými skvrnami. Dominantou dospělého jelena je paroží, které shazuje v období od února do dubna. Forma i velikost paroží záleží na věku. Mimo jiné jsou jeleni známí svým pohybem, který vypadá velmi ladně, lehce a ušlechtilé. Parohy mu dodávají majestátnost. Jelena lze počítat mezi obyvatele vysokých a rozlehlých, zejména listnatých, lesů od rovných nížin až po horskou krajinu. Vyskytuje se po celé republice.

Pokud se chcete vydat na pozorování jelenů, nejlepší jsou podvečerní hodiny. Statnější jeleni tvoří malá stáda nebo žijí samotářsky. Můžeme však vidět větší stádo, ve kterém jsou samice s mláďaty a mladí samci. Vůdcem stáda je nejsilnější samice. Jeleni většinou žijí na jednom místě. Jediná doba, kdy se někteří stěhují je období říje.

Jelen je především býložravec, živí se travou, výhonky, kůrou, houbami nebo lesními plody. Okusem mladých stromků může jelen (pokud je přemnožen) napáchat dost velké škody. Proto se lesníci snaží mladé porosty chránit před jeleny pletivem, kterým omotají každý strom. Jelení říje probíhá od září do října. Březí samice po zhruba osmi měsících porodí většinou jedno mládě, které kojí asi čtyři měsíce. Mládě se plně osamostatní v jednom roce života, pohlavně dospívá o dva až tři roky později. Ke kolouchovi projevuje velkou náklonnost i jeho otec (možná ještě mnohem větší než k matce).

lusrt z parohů / pět smrtí

Srnec obecný

Tento sudokopytník má v létě krásnou rezavě hnědou srst. V zimě je šedohnědá. Samec má na hlavě asi 30 cm dlouhé parůžky, které v listopadu shazuje a hned mu narůstají nové. Narozdíl od jelenů počty srnčí zvěře v minulosti stoupaly.

Vyhovuje jim totiž volné prostranství, které vznikalo po kácení lesů. U jelenů je tomu přesně naopak. Srnčí dnes můžeme spatřit po celé České republice i v Evropě, kde obývají nejen nížiny, ale i místa s poměrně vysokou nadmořskou výškou. Dříve se zdržovali na pasekách a v lesnatých porostech. V posledních desetiletích se však přispůsobili, zejména v zimě, i životu na otevřeném prostranství mimo lesní paseky.

Živí se listy a větvičkami, trávami, bylinami a zemědělskými plodinami. V zimě jsou dokrmovány senem. Na pastvu vychází hlavně večer. Srnčí můžeme vidět buď jednotlivě, v páru, nebo rodinu. Tak je tomu spíše ve vyšších nadmořských výškách, kde je stále dost lesů.

výzdoba myslivecké restaurace / sedm smrtí

Laň evropská

Jelen je naší největší spárkatou zvěří. Jelení srst bývá v létě červenavě hnědá a v zimě šedohnědá. Mládě je červenohnědé s bílými skvrnami. Dominantou dospělého jelena je paroží, které shazuje v období od února do dubna. Forma i velikost paroží záleží na věku. Mimo jiné jsou jeleni známí svým pohybem, který vypadá velmi ladně, lehce a ušlechtilé. Parohy mu dodávají majestátnost.

Pokud se chcete vydat na pozorování jelenů, nejlepší jsou podvečerní hodiny. Statnější jeleni tvoří malá stáda nebo žijí samotářsky. Můžeme však vidět větší stádo, ve kterém jsou samice s mláďaty a mladí samci. Vůdcem stáda je nejsilnější samice. Jeleni většinou žijí na jednom místě. Jediná doba, kdy se někteří stěhují je období říje.

Jelen je především býložravec, živí se travou, výhonky, kůrou, houbami nebo lesními plody. Okusem mladých stromků může jelen (pokud je přemnožen) napáchat dost velké škody. Proto se lesníci snaží mladé porosty chránit před jeleny pletivem, kterým omotají každý strom.

věšák / dvě smrti

Liška obecná

Tato krásná šelma má horní stranu svého těla pokrytu rezavými chlupy, spodní část tlamy, hrdlo, břicho a vnitřní část nohou je bílá. Toto je ale pouze základní zbarvení. I u nás se totiž vyskytuje několik barevných variant. Například liška s tmavou spodní stranou tzv. uhlířka. Charakteristický je její dlouhý huňatý ocas. Od svých příbuzných volně žijících psovitých šelem se liší především šikmo položenými očima s podlouhlou zřítelnicí, jemněji zašpičatělým čenichem a kratšíma nohama.

Liška je aktivní večer a v noci, kdy loví obratlovce do velikosti husy a zajíce, především však ty malé - hlodavce. Mimo to si pochutná i na lesních plodech. V době, kdy má liška mláďata se její plachá a opatrná povaha mění v odvážnější. V tomto období dokáže napadnout i psa, který se objeví v blízkosti její nory. Lišky žijí v naprosté většině případů samotářsky. Jediné období, kdy se lišky sblíží je období páření. Samec však záhy od své družky odchází a o mláďata se stará matka.

Liška je také výtečný lovec. Málokdy se stane, že ji vyhlídnutá kořist uteče. Ráda si smlsne na koroptvičce, zajíci či malých hlodavcích. Nepohrdne ani lesními plody. Neobyčejnou drzost těchto zvířat znají především obyvatelé vesnických stavení, kterým lišky za týden vylovily jejich malý domácí chov drůbeže.

Liška i se svými mláďaty bydlí v norách pod zemí, nebo v dutém stromě. Nezřídka je liška tak drzá a uzme část důmyně postaveného, až několika patrového, brlhoju jezevcovi. Liščí páření začíná zhruba v půlce února. Asi po 60 až 63 dnech pak přivádí na svět 5-8 mláďat, která jsou zezáátku šedá a slepá.

liščí ohon / jedna smrt

liščí kožich / osm smrtí

Býk domácí

Tur domácí (lat. *Bos primigenius f. taurus*) je ochočený sudokopytnatý savec celosvětově chovaný pro hospodářský užitek. Vedle prasete je jedním z nejužitečnějších chovných zvířat. Samice se nazývá kráva, samec býk. Vykastrovaný býk se označuje slovem vůl, vůl je méně agresivní, snáze ovladatelný. Mláďe se nazývá tele. Kráva, která ještě nerodila, je jalovice. Samice v říji se běhá. Gravidní samice se označuje pojmem březí nebo stelná. Samice, která porodila, se otelila. Potrat (událost) se nazývá zmetání.

V zemědělství se využívá pro maso, mléko, ale i jako pracovní síla při tahání nákladů. Maso z tura domácího se nazývá hovězí, z mláďat se nazývá telecí. Své využití také najde hovězí kůže (kožené oblečení, boty), kosti. Na světě existuje řada plemen skotu, která je možno dělit podle různých kritérií. Nejčastěji je využíváno dělení plemen podle typu produkce na mléčná, masná a kombinovaná.

Základem většiny plemen domácího skotu byl dnes již vyhubený pratur (*B. primigenius*), jehož původní areál výskytu patrně sahal od západní Evropy po Blízký východ a Zakavkazsko. Měl výšku v kohoutku až 2 m a vážil 800–1000 kg.

rohy býka / jedna smrt

25 smrtí

